

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 3. september 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMBWI
Sags nr.: 1208328
Dok nr.: 1006475

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 7. august 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 781 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Liselott Blixt (DF).

Spørgsmål nr. 781:

” Finder ministeren at det er rimeligt, at en patient med multipel sklerose, som af det behandlende hospital anbefales træning på fodcykel, som i denne sammenhæng af hospitalet betragtes som et behandlingsredskab til afhjælpning af spasmer, der ikke kan behandles medicinsk, ikke kan få et sådant redskab bevilget da region og kommunen ikke kan afgøre, hvem der skal dække udgifterne hertil? Ministeren bedes endvidere oplyse, hvad ministeren agter at gøre for at sikre, at patienter ikke havner som katebald i systemet, når det blot omhandler et behandlingsredskab til eksempelvis 33.000 kr., der kan afhjælpe patienten for smerter og smertefulde flytninger/transporter og samtidig spare systemet for store udskrivninger til transport m.v.”

Svar:

I tilfælde, hvor der opstår tvivl om, hvilken myndighed der er ansvarlig for betaling af et nødvendigt behandlingsredskab eller hjælpemiddel, som skal ydes af regionen eller kommunen, bør tvivlen ikke komme borgeren til skade.

Den myndighed, der har tættest kontakt med borgeren, skal derfor i givet fald umiddelbart levere det nødvendige behandlingsredskab eller hjælpemiddel til borgeren, hvorefter betalingsspørgsmålet må afklares efterfølgende mellem myndighederne. Dette fremgår af pkt. 4 i cirkulære nr. 149 af 21. december 2006 om afgrænsning af behandlingsredskaber, hvortil udgiften afholdes af sygehusvæsenet (afgrænsningscirkulæret).

Kommuner og regioner kan forelægge afgrænsningsspørgsmål for Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse eller Social- og Integrationsministeriet, jf. afgrænsningscirkulærets pkt. 5.

Der er altså allerede med afgrænsningscirkulæret klare retningslinjer for håndtering af afgrænsningsproblemer således, at tvivl om betalingsansvar ikke skal komme borgeren til skade.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Birgitta Bladt Winkler